

Artikel 11, Stykke 3 og 4.

Stykke 3 i Artikel 11 er blevet udarbejdet for nærmere at præcisere visse Bestemmelser i Pagtens Artikel 16, Stykke 3. Artikel 16, Stykke 3, henviser til gensidig Hjælp ved Anvendelsen af finansielle og økonomiske Forholdsregler. Artikel 11, Stykke 3, i denne Protokol fastsætter et virkeligt økonomisk og finansielt Samarbejde mellem den angrebne Stat og de forskellige Stater, der kommer den til Hjælp.

Da det i Henhold til Protokollens Artikel 10 kan ske, at begge de stridende Stater erklæres for Angribere, opstod Spørgsmaalet om, hvorledes man i et saadant Tilfælde bedst kunde afgøre Sagen. Der frembød sig tre Muligheder: at anvende Grundsætningen i Stykke 1, hvad der praktisk talt er det samme som at erklære begge Parter Krig; at lade Sagen gaa sin Gang; eller endelig at tvinge de Stater, som maatte forstyrre Verdensfreden, til at opgive deres krigerske Handlinger ved Anvendelsen af lempeligere Midler end dem, der opregnes i Stykke 1. Det er den sidste Fremgangsmaade, man har valgt. Der vil kun blive truffet økonomiske Foranstaltninger mod disse Stater, og naturligvis vil de paagældende Stater ikke være berettigede til at modtage den i Artikel 11, Stykke 3 omhandlede Hjælp.

Artikel 12.

Pagtens Artikel 16, Stykke 1 foreskriver øjeblikkelig Afbrydelse af alle kommercielle og finansielle Forbindelser med Angriberstaten, og samme Artikels Stykke 3 foreskriver bl. a. økonomisk og finansielt Samarbejde mellem den angrebne Stat og de forskellige Stater, der kommer den til Hjælp.

Som allerede paavist er disse Forpligtelser blevet bekræftet og nærmere udviklet ved Protokollens Artikel 11.

Men det omhandlede Samarbejde og Afbrydelsen af Forbindelserne forudsætter Forholdsregler, der er saa indviklede, at der i kommende Tilfælde godt kan opstaa Tvivl med Hensyn til, hvilke Forholdsregler der er nødvendige og egnede til at virkeliggøre de i Henhold til ovennævnte Bestemmelser paatagne Forpligtelser. Disse Spørgsmaal kræver nøje Overvejelse, for at Staterne paa Forhaand kan vide, hvorledes de i paakommende Tilfælde vil have at forholde sig.

Artikel 12 fastsætter Betingelserne for en saadan Undersøgelse.

Det siges ikke udtrykkeligt, at Spørgsmaalet vil blive undersøgt af Raadet i Samarbejde med de forskellige Regeringer. Men det følger af sig selv, at Raadet, dersom det skønner det fornødent, vil opfordre de paagældende Regeringer til at meddele de Oplysninger, som maatte kræves for at udføre det Hverv, Artikel 12 paalægger det.

Artikel 13, Stykke 1.

Redegørelsen i Artikel 11, Stykke 1 og 2, indeholder mange Henvisninger til Artikel 13.

I Tilfælde af, at Tvangsmidler skal anvendes, er det, som jeg allerede har paavist, overordentligt vigtigt, at der findes et Organ, der har til Opgave at udtale sin Mening med Hensyn til den bedste Maade, paa hvilken de i Forbindelse med Tvangsmidlerne staaende Forpligtelser kan udføres af de kontraherende Parter. Som det vil vides, er dette Organ ifølge Pagtens Bestemmelser Raadet. For at Raadet virksomt kan opfylde denne Pligt, bemyndiges det i Artikel 13 til at modtage Tilsagn fra Stater, der i *Forvejen* angiver de land-, sø- og luftmilitære Styrker, som de vil være i Stand til ufortøvet at anvende for at sikre Opfyldelsen af de Forpligtelser, der i denne Forbindelse følger af Pagten og denne Protokol.

Det maa ogsaa understreges, at de Midler, som staaar til Raadighed for de Stater, der har undertegnet Protokollen, til Opfyldelse af Forpligtelserne i Henhold til Artikel 11,